

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Paradiisfuglen

Citation: Baggesen, Jens: "Paradiisfuglen", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 2. Samling. - 1903*, udg. af A. Arlaud , 1889-1903, s. 177. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen05tom-shoot-workid56637/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 2. Samling. - 1903

De Blomstre visne snart, hans Sang dig stræde,
Din ydre Glæds vil visne selv engang;
Men, Psyche! selv bag Livets Aftenrøde
Vil sinne, lue, flamme, blusse, gløde
Det Indre, dig fortaug hans Harpes Klang.

Naturens yndte Datter! i det Mindre
Bliv Idealet troe, du vaigte dig!
Lad alle Kunstens Stjerner om dig tindre!
Men helligst helligt blive dig dit Indre,
Som eene gier din Glæds uvisnelig!

Paradisfuglen.

Til Samme.

København, d. 15. Marts 1818.

Du med Edens reene Melodier
I det lille Kæln, spæde Bryst;
Du, hvis Flugt og Svæven, naar du tier,
Tryller Diet med en Himmels Lyst!

Skønne hovedlyse, hjerterarme,
Vingefavre Fugl fra Paradis!
Sig, hvordan forvildte du dig arme
Ned til Støvets Duf og Livets Jis?

Hvordan kunde du det Ly forlade,
Hvor i Ætherdufte du dig svang
Mellem Lysets Rosenlundes Blade,
Mens omkring dig Søsterengle sang.

Hvor din Uffylde søde Drømme spilled
Med sig selv i Salighedens Favn,
Og hvor ingen Veemods Taare trilled
Paa din Kind ved Idealets Savn?

Greb en Hvirvel dig paa hine Toppe,
Hvor du først slog dine Vinger ud?
Uf! saa stormer det og selv deroppe
Mellem Straaler, nærmere ved Gud?

Sommerfugle flagre, glimre, brænde,
for i Venstubs Læg at fange dig —
Verner de? — som ganske dig misfiende,
Ved at troe din flagren deres lig?

Mandsfolk er det! — flygtning fra dit Eden,
Vogt dig vel, de falskes Hegn at troe!
Kun i Elskovs Helligdom herneben
Kan du flagre frit og rolig boe!

Hvor det lyse Hoveds Idealer
Og det varme Hjertes favne sig
I et Trylleri, som toner, maler,
Og henvæver, din Erindrings lig:

Kun i denne Lund, hvor Skønhed bygger,
Hvælvet om af Evighedens Læg,
Kan i Lilleduft og Rosensfygger
Du gientage her din fordums Læg.

Spørger du, hvor den paa Jorden findes?
fløt saa gjerne did fra Sværmen her —
Døer Skyer høit dens Tempel findes;
Og den er, du Engel! hvor jeg er.